

Razlogi za prekmurski tabor

Toda vrnimo se zopet nazaj k Slovincem v Slovenski Krajini in k taboru, ki ga danes obhajamo! Vaše glasilo, vaš časopis »Novine Slovenske Krajine« od 4. septembra je navedlo lepo število razlogov, zakaj ste sklicali današnji tabor. Naj navedem samo one, ki se mi zdijo za politični zbor najvažnejše:

1. Ka smo dobili versko slobodnino, ka se nam ne sili na škodo vere drugi jeziki, šteroga ne bi razmeli, nego v milom slovenskom maternom jeziki se nam glasi boža reč v cerkvi in se vli v šoli.

2. Ka so se včakale naše »Novine«, ki so z ognjem krščanske ljubezni zagovarjale pravice našega naroda, 25 letnico svojega obstoja.

3. Ka je naš narod prišlo v lastno državo, v šteroj je v 20 letih več pripomočkov pridobilo, kak priče v stotina let;

4. Ka je prišlo po agrarni reformi do kruha i strehe.

5. Ka se je rešo strašne boljševiške oblasti.

Iz teh razlogov, ki jih navaja vaše glasilo, se razvidi, kako ste veseli, da vam je sedaj v Jugoslaviji omogočeno, da se v popolni svobodi lahko poslužujete millega materinega jezika v cerkvi, šoli, uradu in vsespovod. Razen tega neprisljano in iskreno priznavate, da niste v stotini let prej dobili toliko pripomočkov za svoj narodni in kulturni razvoj kakor v teku 20 let, odkar ste sinovi in hčere velike Jugoslavije.

Da vas je prišlo toliko število na današnji tabor, je dokaz vaše hvalečnosti napram svoji narodni državi.

Se dva razloga, ki sta navedena v »Novinah« za obhajanje današnjega tabora, to je hvalečnost, da vas je Bog rešil boljševizma in hvalečnost za 25 letno delovanje »Novine«.

Časi, ko so tudi pri vas kakor po vsej Mažarski zavladale boljševiške oblasti, so bili strašni. Zato si jih tudi nihče več ne želi nazaj. In bodite mirni, oni se tudi več ne vrnejo, kajti Jugoslavija skrbno bdi nad tem, da se pri nas vse razmere razvijajo mirnim putem. Jugoslavija je dovolj močna, da na svoji zemlji ohrani red in mir.

Zahvala »Novinam« in g. Kleklu

Ta tabor pa naj izreče tudi zahvalo »Novinam«, ki že skozi 25 let budijo med svojim ljudstvom ljubezen do našega jezika in ki imajo največje zasluge, da je narod z veseljem prišel v jugoslovansko državo. Duh tišinskega dr. Ivanočija, duh bogojanskega Baše in črensovskega Klekla je vladal in še vlada v teh »Novinah« in gre neprestano po preizkušanih potih do vsestranskega napredka.

Izmed te trojice si še odini Ti, gospod Klekl, živ. Tebi je dal Bog doživeti, da se še udeležiš današnjega tabora, na katerem se je zgrnila vsa Slovenska Krajina okoli Tebe, da se Ti zahvali za vse Tvoje delo. In Slovenski Krajini se pridružuje tudi vsa Slovenija in vsa Jugoslavija v hvalečnosti za Tvoje narodno in domoljubno delovanje. Ni ne želimo bolj, kakor da semena, ki si jih sejal, vzklijejo v bujno rast in donesejo bogat plod.

Zivela Slovenska Krajina!

Zivela Jugoslavija!

Zivela Slovenija!

Ostali govorniki in telovadni nastop

Za voditeljem dr. Korošcem so govorili še: ban dr. Marko Natlačen, prelat dr. Matija Slavič, ki si je na parliški mirovni konferenci največ prizadel, da je pripadla Slovenska Krajina Jugoslaviji, poslanec dolnjelendavskega okraja dr. Klar, poslanec murskosoboškega okraja Benko, banski svetnik Bajlec, črensovski župan Horvat, v imenu

Sport

Je zdrav, pa vendar se lahko zgodi, da se prehladite zaradi majhne neprevidnosti. Zato mis-

lite že pri prvih znamenjih bolezn na Aspirin tablete in na »Bayer«-jev križ, ki jamči za pristnost!

ASPIRIN

TABLETE Z BAYER-JEVIM KRIŽEM.

Oglas reg. pod S. br. 417 od 10. I. 1934.

10.000 Prekmurcev, ki živijo v Franciji, g. Camplin in končno se je zahvalil za izvedbo agrarne reforme g. Žišek.

Doslej najlepšo prekmursko narodno prireditve je zaključil popoldanski telovadni nastop, na katerem so se postavili pred tisočermi gledalci naši prekmuraki telovadci.

*

Slovenska Krajina

»Slov. gospodar« »Novinam« in g. uredniku k srebrnemu jubileju

Zadnjo soboto je bila odkrita v Črensoveh na pročelju »Našega doma« spominska plošča za 25 letnico prekmurskega vodilnega in narodno-budnega glasila »Novine«. Ob tej priliki se spominja srebrnega jubileja prekmurskega tovariša »Slov. gospodar« z iskreno željo, da bi za Slovensko Krajino skozi dolgo dobo 25 let najbolj zaslužno glasilo že tolikanj utrjeno kulturno delo med brati onstran Mure krepko z blagoslovom spremljano nadaljevalo. Ob 25 letnici »Novine« želi »Slov. gospodar« uredniku in voditelju Prekmurcev g. Jožefu Kleklu trdnjega zdravja, da bi mogel svoje dobro ljudstvo voditi po krščanskih kulturnih vzorih do skrajnih mej svojega z največjimi zaslugami za osvoboditev in probuditev Slovenske Krajine spremijanega življenja!

*

Velika tombola v Murški Soboti. Prosvetno društvo priredi 9. oktobra veliko tombolo, ki bo do sedaj v Prekmurju izmed vseh največja. Ta dan morate priti vsi v Soboto, saj demov se boste lahko peljali z novim motornim kolesom, ki stane 9500 din, ali pa na katerem izmed desetih koles. Mogoče vam sreča nakloni šivalni stroj ali siamorenzico? Demov boste lahko šli oblečeni v nove obleke — moški v moško, ženske v žensko, obuti v nove zimске čevlje in ogrnjeni z novim hubertus-plaščem. Če vam bo mizlo, si boste lahko kurili s klastro drv in si pekli potice z vročo moko. To so naše tombole. Razen teh pa še čaka na srečne izbrance nad tisoč drugih lepih doblikov. Vrednost vseh doblikov presega 35.000 din, cena srečki pa je samo 3 din. Zato 9. oktobra vsi v Soboto! Vsaj tri dinarje prinesite s seboj, pa se boste lahko bogati vrnili domov!

Turnišče. V četrtak, na Malo mašo, smo imeli farno »sproščenjes. Vreme je bilo lepo, zato je

tudi od drugod prišlo več ljudi. Verniki belinske fars so prišli s procesijo, katero je pri »oli zarni odsotnosti« g. dekana sprejel g. kaplan ter jo je odpeljal v romarsko cerkev Matere milosti. Popoldne pa je bila veselica v osrednji gostilni gospe Balažič. Obisk je bil bolj slab, iz česar se da sklepati, da ni denarja. Zelo razveselivo in omembe vredno je dejstvo, da ta dan ni bilo običajnih preprirov in pretepa, ki so se prej malone na vsaki veselici ponavljali. Na zabavi sami pa stopi k meni znani vročerkvnež Franc ter mi pravi: »Gospod, vi ste dopisnik »Slov. gospodarja«, zato vas prosim, da napišete v list in sporočite vsemu svetu, da se bodo oni turniški fantje, ki so bili doslej največji razgrajati in vročerkvneži, poboljšali in želijo, da se bo odlej o njih slušalo samo lepe stvari. Saj je vendar lepše, če smo prijatelji z vsemi, pa naj bodo od koder koli. Žal mi je za vsa doslejšnja neprimisljena dejanja, ki sem jih v svoji vročerkvnosti storil, no, pa zanje sem že prejel zaslužno kazen. Šele sedaj, ko sem že dozorel, vidim, da je bilo vse neumno, zato hočem sam in z menoj tudi moji prijatelji, da se kaj sličnega več ne bo ponavljalo, ker je to bila sramota ne samo za nas, temveč za vso občino.« Odgovoril sem mu, da dopisnik nisem, vendar pa njegova in njegovih »spajdašev« S. T. in drugih sklepe z veseljem sporočim, ker bodo to vest Turniščani in ostali, ki imajo pri nas opravke, z veseljem vzeli na znanje. Daj Bog, da se bodo svojih sklepov res držali! Potem nič več ne boste slušali, da so v Turnišču tega in tega stepili, kar bo čast za vso občino, posebno pa za fante same. Če se bodo tega res držali, jim jaz zasenkrat samo častitam, a drugič kaj drugega. — Blizu se konec počitnic. Študentje zapuščajo starše in domove ter odhajajo v šole, kamor jih kliče dolžnost. — Pretekli teden se je na kolesu poškodoval g. Ivan Zadravec. Peljal se je namreč s sejma in ko je na nekem križišču malo nagleje zavil, je zaradi teže pakota, ki ga je peljal, zgubil ravnotežje, padel ter se precej poškodoval na nogi. — V petek smo imeli sejm. Bil je samo kramarski in poset je bil bolj majhen, čeprav je bilo sejmarjev-kramarjev več kot preveč. Težko je našim obrtnikom in trgovcem, da imajo samo mnogo stroškov, o prodati ne morejo kaj prida.

Bratencl. Dolgo časa že imamo železniško progo, ki vodi mimo naše občine ter med Dokležovjem in Bratencl preseka precej prometno cesto, ki vodi preko mostu na Muri pri Veržuju na Sta-

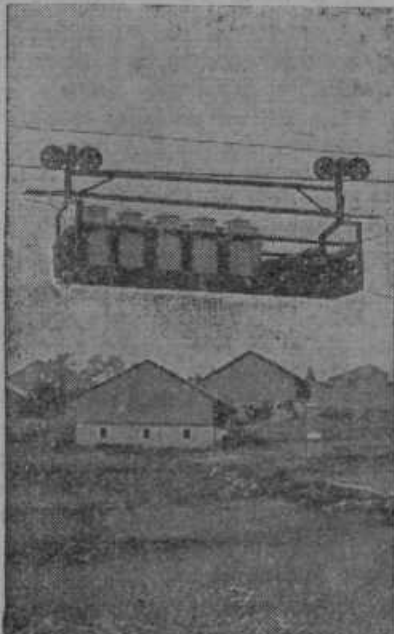
jersko. Kjer proga seka cesto, pa so ovinki in gaji, zato se prihod vlakca le težko opazi. Prosimo torej merodajno oblast, da nam na tem mestu postavi zapornice, ker bo sicer prej ali slej prišlo do nesreče, ki bo lahko zahtevala tudi človeške žrtve. Ta cesta je namreč sedaj, dokler še ni gotov most na Petancih, ki ga že delajo, zelo važna zveza med Prekmurjem in ostalo Slovenijo.

Lipovec. Te dni razstavlja v hotelu »Krona« v Murski Soboti svoja likovna dela naš rojak g. Jakob Karel, akademski slikar. To je prva tovrstna razstava v Prekmurju. Posetimo razstavo mladega umetnika, da se mu vsaj malo oddolžimo za njegovo umetniško delovanje ter pokažemo, da smo ponosni na svojega rojaka, ki se bo najbrž kmalu uveljavil tudi v širši javnosti.

Bogojina. Prejšnjo nedeljo je bilo pri nas angelsko »proščenje« in z njim v zvezi tabor, katerega se je udeležilo več tisoč ljudi. Na taboru sta med drugimi govorila narodni poslanec g. dr. Klar in g. Klekl. Pri taboru smo opazili na naših faranih, da med njimi še vedno živi duh pokojnega dekana g. Baša. Ljudstvo se je navdušeno razhajalo z zavestjo, da se bomo v črenovcih videli v mnogo večjem številu. Popoldne je bil telovadni nastop.

Bistrica. Pred nedavnim se je pri nas neki K. š. spozabil ter v svoji telesni pohoti na zvit način zvalil 14 letno deklico, da mu je šla kazat pot k brodu. Med potjo ji je v svoji brezobzirnosti delal silo. Toda sedaj je prejel na okrožnem sodišču v Murski Soboti zaslužen kazni, in sicer osem mesecev strogega zapor.

Mala Polana. Dne 10. septembra sta slavila srebrni jubilej zakonskega življenja v krogu svojih domačih g. Škafar Jožef, trgovec, s svojo blago ženo Ano. Za jubilanta je služil sv. mašo v Polani g. dekan Jerič v zahvalo za vse prejete dobrote in milosti. Med sv. mašo sta jubilanta prejela sv. obhajilo kot dokaz prave medsebojne ljubezni zakonskega življenja. Jubilanta sta bila skozi 25 let globoko verna in najlepši zgled mnogim drugim. G. Škafar je pa tudi znan daleč na okoli kot mož na pravem mestu. Odlikoval se je med prvimi borci za mažarske vlade za zamišljal Jugoslavije. Leta 1919 po zasedbi Prekmurja je bil prvi župan v Beltincih. Pri vsakem delu ga je odlikovala velika poštenost. Beltinčanom ostane g. Škafar v nepozabnem spominu za dobrote, katere je občina dobila po njegovih zaslugah. G. Škafarju in njegovi blagi ženi Ani želimo k srebrnemu jubileju še mnogo srečnih let!

Železno železnico za prevoz mleka s hribov imajo v Franciji v pokrajini Zgornja Savojska.

Naši rajni

Jarenina. V soboto, 3. septembra, smo pokopali kmeta Antona Jamernek, bivšega trgovca, katerega je nenadoma zadela kap, v starosti 74 let. Bil je dober gospodar in spoštovan od vseh, to je pokazal njegov pogreb ter obilo vencev in šopkov; sploh je bil obdan s samimi rožami. Pevci so mu zapeli v slovo pri hiši, v cerkvi in pri grobu. Zapustil je žalujočo ženo in sina. Naj počiva v miru — žalujočim pa naše sožalje! — Namesto venca na grob svojemu svaku je darovala njegova svakinja iz Vukovskega dola 100 din za božičnico revnim šolarjem.

Cirkovce na Dravskem polju. O naši fari so prvi teden v septembru dobesedno veljale pesnikove besede: Odpri ta noč in dan so groba vrata, saj smo imeli v tem enem tednu kar pet pogrebov. Prvi je odšel v večnost 64 letni Simonč Franc iz Jelovca; smrt ga je dohitela v Jablanah pri njegovi hčeri, prvo soboto smo ga položili k večnemu počitku. — V nedeljo smo pokopali hčerkico edinko posestnika Štefana Prosenjak iz Strgojnce. V 11. mesecu je nebeški Vrtnar malo Karolino presadil na nebeški vrt. — V ponedeljek smo spremljali k večnemu počitku posestnico vdovo Agato Matevžič iz Mihovec. Bog ji je dal čakati visoko starost 83 let. — V sredo smo se poslavljali od blagega mladeniča, vzornega slovenskega fanta, komaj 21 letnega Franca Lah, sina našega župana Simona Lah, posestnika v Pongercih. Vnet za vse dobro in koristno je dokončal kmetijsko šolo, se z ljubeznijo oklenil domače zemlje in z vzorno otroško vdanostjo pomagal staršem. V začetku aprila je korajžen odšel k vojakom. Na poti je moral vso noč prezebat na dvorišču vojašnice, močno se je prehladil in že po enem mesecu se je z neozdravljivo kaljo jetike vrnil iskat izgubljeno zdravje. Ni ga našel. Ker je bil Bogu ljub in drag, ga je po junaško prenašanem trpljenju Bog k sebi vzel, da morda ne bi, kakor sv. pismo pravi, zlobnost premenila njegovega razuma. Umrl je mlad in lep kot cvet, kakor cvet med cvetjem je ležal na mrtvaškem odru, njegov pogreb je bil bolj podoben zmagovalstvu ko pogrebniemu sprevodu. Ob grobu mu je govoril v slovo njegov katehet na kmetijski šoli g. Kozar; orisal je njegovo neomadeževano fantovsko življenje, tako

V Milanu v severni Italiji bodo slavili 400 letnico proglašenja sv. Karla Boromejskega za svetnika. Na sliki vidimo nov orjaški kip svetnika.

preko njegovih ustnic ni prišla nikoli nobena umazana beseda in nobena kletev; kako naj bo vsem fantom, ki so ga ljubili in so ga spremljali na zadnji poti in med sv. mašo zanj darovali sv. obhajilo, zgled, po katerem se naj ravna. Ko so pevci odpeli zadnjo žalostinko in je bila bela krsta vsa zasuta s cvetjem, smo potolaženi zapuščali njegov grob z zavestjo v srcu, da se njegova duša že veseli pri Bogu in da Franc pri Bogu že za nas prosi. — Pa še enkrat se je odprla ta prvi septembrski teden grob na našem pokopališču. V petek smo pokopali dobrega krščanskega moža, upokojenega železničarja Ivana Plohl iz Gaja. Nenadoma mu je postalo slabo, zadela ga je kap, pa je odšel v večnost, star 64 let. Vseeno je bil pripravljen. Kakor prej pogosto, tako je še pred dobrim tednom bil pri spovedi in sv. obhajilu. Veliko stanovskih tovarišev ga je spremljalo na njegovi zadnji poti. — Gospod naj da vsem večni pokoj, svojce pa naj potolaži in da bi sedaj za našo faro za dalj časa ostala zaprta groba vrata.

Negova. Velika izguba je zopet zadela krščansko hišo Kaučiča, posestnika v Lokavcih. Komaj pred 14 meseci je družino zapustila blaga hčerka Marija, v nedeljo, 4. septembra, smo spremljali k večnemu Bogu drago Anico, v starosti 24 let. Zapuščala žalujoče: očeta, mamico in brate. Kakor se poslavljala na večer sonce od veselega dne, tako tužno je morala zapustiti ono zarjo, katere jo je vsak dan pozdravljala skozi okence. Iskala je pomoči vsepovsod, pa bilo je brezuspešno. — Draga Anica, v spominu ostaneš tudi nam soudeleženkam gospodinjskih tečajev, obiskovala si nadaljnji gospodinjski tečaj tudi štiri mesece v bogoslovju v Mariboru, kjer si bila pridna in prejela vsak dan sv. zakrament. Morilka-jetika Ti je prekrizala vse Tvoje načrte in Te umorila po dveh letih. — K poslednjemu počitku jo je spremljalo 34 belih deklet, katere so za njen pokoj prejele pri sv. maši sv. obhajilo. Na domu je zapel domači pevski zbor žalostinko »Zapusti dom minljivi«, na pokopališču pa »Drago truplo krije gruda, moški zbor pa »Z Bogom«. Na pokopališču je govoril v slovo g. Kaučič Franc z Radvenjca. Draga Anica, na svidenje nad zvezdami! — Žalujočim naše sožalje!

Na Angleškem bodo spustili še ta mesec v morje največjo potniško ladjo »Kraljica Elizabeta« s 85.000 tonami. Na sliki vidimo vijak, kateri bo gnal orjaka po morjih.

„Slov. Gospodar“ stane: za vse leto 32 din, za pol leta 16 din, za četrt leta 9 din.